

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Walumpu't Siyam

Ang Propetikong Tapiserya ng Labanan sa Panium: Isang Pambungad sa Batas ng Linggo

Jeff Pippenger
2024-04-19

Ang Labanan sa Panium ay sa esensiya isang pakikidigmang espirituwal. Agad bago ang Batas ng Linggo, ang ikawalong pangulo, na siya rin ang ikapito (ikalima) mula kay Ronald Reagan simula sa panahon ng wakas noong 1989, na siya rin ang huling pangulong Republikano, at na siya ang pinakamayamang pangulo, at na siya rin ang pumupukaw sa buong kaharian ng globalismo, ay pangungunahan ang tumalikod na Protestantismo sa pagwawagi laban sa Griyegong relihiyon ni Pan, na siyang "woke-ism" ng globalismo. Sa mga talatang labing-isa at labindalawa, ang kasaysayang nagsisimula sa Digmaan sa Ukraine noong 2014 ay nagtatapos sa Batas ng Linggo sa talatang labing-anim. Ang talatang labinlima ay ang Labanan sa Panium, at ang Labanan sa Panium ay humahantong sa Labanan sa Actium, na siyang Ikatlong Digmaang Pandaigdig.

Sa oras ng “dakilang lindol,” na siyang Batas ng Linggo sa talatang labing-anim, sasalakay ang Islam ng ikatlong “Woe” sa Estados Unidos, na magpapagalit sa mga bansa at magdudulot ng pambansang pagkawasak. Ang Labanan sa Panium ang nauuna sa pagsalakay na iyon. Sa Batas ng Linggo, naitatag ang tatluhang pagkakaisa ng dragon, ng halimaw, at ng bulaang propeta.

Sa pamamagitan ng kautusang nagpapatupad ng institusyon ng Papasiya, na isang paglabag sa kautusan ng Diyos, lubusang ihihiwalay ng ating bansa ang sarili nito sa katuwiran. Kapag iniinat ng Protestantismo ang kaniyang kamay sa kabila ng bangin upang abutin ang kamay ng kapangyarihang Romano, kapag iniabot niya ito sa ibayo ng kalaliman upang makipagkamay sa Espiritismo, kapag, sa ilalim ng impluwensiya ng tatluhang pagkakaisang ito, itatakwil ng ating bansa ang bawat prinsipyo ng kaniyang Saligang-Batas bilang isang pamahalaang Protestante at republikano, at magtatadhana para sa pagpapalaganap ng mga kabulaanan at panlilinlang ng Papasiya, kung magkagayo’y malalaman natin na dumating na ang panahon para sa kahima-himalang paggawa ni Satanas at na malapit na ang wakas. Testimonies, tomo 5, 451.

Sa puntong iyon, ang nakamamatay na sugat ng kapapahan ay ganap nang gumaling, at siya’y naghaharing lubos hanggang sa huli ay magwawakas siya na walang sinumang tutulong. Kapag nasakop ng Roma ang ikatlong hadlang, saka siya naghahari, gaya ng kinakatawan ng paganong Roma sa Daniel kabanata walo, talata siyam, at sa kabanata labing-isa, mga talatang labing-anim hanggang labing-siyam. Nang alisin ng kapapahang Roma ang tatlong sungay, siya’y nagharing lubos sa loob ng isang libo dalawang daan at animnapung taon, gaya rin namang ang paganong Roma ay nagharing lubos sa loob ng tatlong daan at animnapung taon, matapos nitong masakop ang Ehipto, ang ikatlong hadlang, sa Labanan sa Actium noong 31 B.K.

Sa balarila, ang hulaping "ium" ay idinaragdag sa dulo ng isang salita upang makabuo ng pangngalang tumutukoy sa isang pook, isang kalagayan, o isang kalipunan ng anumang bagay. Karaniwan itong ginagamit sa pagbubuo ng mga teknikal at pang-agham na termino, lalo na sa kimika at biyolohiya. Halimbawa: ang "stadium" ay tumutukoy sa isang pook para sa mga atletikong paligsahan o iba pang mga kaganapan, ang "aquarium" ay tumutukoy sa isang pook kung saan iniingatan ang mga organismong akwatiko o mga halaman upang ipakita at ang "gymnasium" ay tumutukoy sa isang pook para sa pisikal na ehersisyo o pagsasanay. Sa pang-agham na terminolohiya, madalas gamitin ang "ium" upang magpahiwatig ng isang elementong kimikal o kompuwesto, lalo na kapag ang naturang elemento o kompuwesto ay naihiwalay o natuklasan. Halimbawa: ang "sodium" ay tumutukoy sa isang elementong kimikal na may simbolong Na, ang "calcium" ay tumutukoy sa isang elementong kimikal na may simbolong Ca.

Ang pasimula ng pamumunong may kataas-taasang kapangyarihan ng paganong Roma ay naganap sa Labanan sa Actium, at ang Labanan sa Panium ang nagbukas ng pinto tungo sa digmaang kinakatawan ng Actium, sapagkat, "line upon line," ang Actium ay kumakatawan sa batas ng Linggo, kung kailan muling mamumuno ang kapapahan sa sanlibutan nang may kataas-taasang kapangyarihan.

Ang Actium ay isang labanang pandagat, at ang Panium ay isang labanang panlupa; kaya't ang ugnayan ng dalawang labanang ito ay kumakatawan sa isang digmaang pandaigdig na sumasaklaw sa lupa at dagat. Ang Actium, ang pinakatanyag na labanang pandagat ng sinaunang kasaysayan, ay kumakatawan din sa isang digmaang pandaigdig, sapagkat "ang mga tubig na iyong nakita, na kinauupuan ng patutot, ay mga bayan, at mga karamihan, at mga bansa, at mga wika." Ang Panium ay kumakatawan sa isang espirituwal na digmaan na pinagsanib sa isang pampulitikang digmaan sa nalalapit na batas ng Linggo.

Ang salitang "pan," bilang pangngalan, ay may iba't ibang kahulugan depende sa konteksto, ngunit sa mitolohiyang Griyego, si Pan ang diyos ng mga pastol, ng mga kawan, ng musikang bukid, at ng ilang. Madalas siyang inilalarawan bilang isang nilalang na kalahating tao, kalahating kambing, na kilala sa kaniyang pag-ibig sa musika at kalikasan.

Bilang sukdulang yugto sa dakilang dula ng panlilinlang, si Satanas mismo ay magpapanggap na siya'y si Cristo. Matagal nang ipinahahayag ng iglesia na tinatanaw niya ang pagdating ng Tagapagligtas bilang kaganapan ng kanyang mga pag-asa. Ngayon, gagawin ng dakilang manlilinlang na magmukhang dumating na si Cristo. Sa iba't ibang panig ng daigdig, magpapakilala si Satanas sa gitna ng mga tao bilang isang maringal na nilalang na may nakasisilaw na kaningningan, na kahalintulad ng paglalarawan sa Anak ng Diyos na ibinigay ni Juan sa Pahayag. Pahayag 1:13-15. *The Great Controversy*, 624.

Si Pan ang diyos na pastol, at magpapanggap na siya ang Tunay na Pastol. Nagsisimula ang pagpapanggap ni Satanas bilang si Cristo sa batas ng Linggo, sapagkat sa "ang atas" "maaari nating" saka "malaman na dumating na ang panahon para sa kamangha-manghang pagkilos ni Satanas at na malapit na ang wakas".

Ang salitang "pan" ay maaari ring tumukoy sa isang sisidlang pangluto na mababaw at malapad ang labi, na ginagamit sa pagprito, pagbe-bake, o pagluluto ng pagkain. Ang pangwakas na digmaan ay nakasentro sa espirituwal na Jerusalem, ang banal na bundok na itinataas bilang isang watawat, at ang bundok na tinatakbuhan ng iba pang kawan ng Diyos na nasa Babilonia pa. Sa panahong iyon, ang lahat ng bansa ay darating laban sa espirituwal na Jerusalem, na tinukoy bilang isang "kopa" (pan).

Ang pasanin ng salita ng Panginoon tungkol sa Israel, wika ng Panginoon na nag-uunat ng kalangitan, naglalagay ng saligan ng lupa, at humuhubog ng espiritu ng tao sa loob niya. Narito, gagawin kong isang kopa ng panginingig ang Jerusalem sa lahat ng mga bayan sa palibot, kapag kukubkubin nila kapuwa ang Juda at ang Jerusalem. At sa araw na yaon ay gagawin kong isang batong mabigat na pasanin ang Jerusalem para sa lahat ng mga tao: ang lahat ng magpapasan nito ay madudurog, kahit magpipisan laban dito ang lahat ng mga tao sa daigdig. Zacarias 12:1-3.

Ang Jerusalem ay siya ring kaldero, sapagkat ito ang sisidlang pangluto na pinagaganapan ng dula. Ang "kaldero" ay isang sisidlang pangluto.

Nang magkagayo'y sinabi niya sa akin, Anak ng tao, ang mga ito ang mga lalaking kumakatha ng kasamaan at nagbibigay ng masamang payo sa lungsod na ito: na nagsasabi, Hindi pa malapit; magtayo tayo ng mga bahay; ang lungsod na ito ang kaldero, at tayo ang laman. Kaya't magpropesiya ka laban sa kanila, magpropesiya ka, O anak ng tao. At ang Espiritu ng Panginoon ay dumating sa akin, at sinabi sa akin, Magsalita ka: Ganito ang sabi ng Panginoon: Ganito ang inyong sinabi, O sambahayan ng Israel; sapagkat nalalaman ko ang lahat ng pumapasok sa inyong isip, bawat isa sa mga iyon. Pinarami ninyo ang inyong mga pinaslang sa lungsod na ito, at pinuno ninyo ang mga lansangan nito ng mga pinaslang. Kaya't ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Ang inyong mga pinaslang na inilagay ninyo sa kalagitnaan nito, sila ang laman, at ang lungsod na ito ang kaldero; ngunit ilalabas ko kayo mula sa kalagitnaan nito. Natakot kayo sa tabak; at magdadala ako ng tabak laban sa inyo, sabi ng Panginoong Diyos. At ilalabas ko kayo mula sa kalagitnaan nito, at ibibigay ko kayo sa mga kamay ng mga dayuhan, at isasagawa ko ang mga kahatulan sa gitna ninyo. Kayo'y mabubuwal sa tabak; hahatulan ko kayo sa hangganan ng Israel; at malalaman ninyo na ako ang Panginoon. Ang lungsod na ito ay hindi magiging inyong kaldero, ni kayo'y magiging laman sa gitna nito; kundi hahatulan ko kayo sa hangganan ng Israel. At malalaman ninyo na ako ang Panginoon; sapagkat hindi kayo lumakad ayon sa aking mga tuntunin, ni hindi ninyo isinagawa ang aking mga kahatulan, kundi ginawa ninyo ayon sa mga kaugalian ng mga bansang nasa palibot ninyo. Ezekiel 11:2-12.

Sa Ingles, ang "pan" bilang unlapi ay nangangahulugang "unibersal," "lahat," o "sa kabuuan." Halimbawa, ang "panorama" ay tumutukoy sa isang malawak o masaklaw na tanawin ng isang pook, ang "pantheism" ay tumutukoy sa paniniwalang banal ang sansinukob, at ang "Pan-American" ay tumutukoy sa isang bagay na kinasasangkutan ng lahat ng bansa sa mga Amerika. Samakatuwid, ang "pan" ay nagsasaad ng isang digmaang pandaigdig.

Si Satanas ay nililihis ang mga isipan sa pamamagitan ng mga walang-kabuluhang tanong, upang hindi nila makita, nang malinaw at tiyak, ang mga bagay na lubhang mahalaga. Ang kaaway ay nagbabalak na siluin ang sanlibutan.

Ang tinatawag na mundong Kristiyano ay magiging entablado ng malalaki at mapagpasyang mga pangyayari. Ang mga nasa kapangyarihan ay magpapatibay ng mga batas na kumokontrol sa budhi, ayon sa huwaran ng pagka-Papa. Paiinum ng Babilonia ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid. Ang bawat bansa ay masasangkot. *Selected Messages*, aklat 3, 392.

Ang salitang "act" bilang pangngalan ay nangangahulugang "isang pormal na nakasulat na pasya o batas na ipinagtibay ng isang katawang lehislatibo."

Kapag ang ating bansa ay gayong tatalikuran ang mga simulain ng sarili nitong pamahalaan hanggang sa pagpapatibay ng isang batas ng Linggo, ang Protestantismo, sa hakbang na ito, ay makikipag-isa sa kapapahan. *Testimonies*, tomo 5, 712.

Ang tinatawag na sanlibutang Kristiyano ay isang tanghalan ng mga dakilang kilos, o mga "act," at makikilahok ang bawat bansa (pan). Ang salitang "act" ay maaari ring tumukoy sa isang yugto o bahagi ng isang dula, pelikula, o iba pang pagtatanghal, na karaniwang may natatanging kalipunan ng mga pangyayari o pagkilos. Ang salitang "act," bilang pandiwa, ay nangangahulugang magsagawa ng isang tiyak na kilos o kumilos sa isang tiyak na paraan. Maaari rin itong tumukoy sa pagpapanggap o pagganap ng isang papel, gaya ng pag-arte sa isang dula o pelikula.

Ang sanlibutan ay isang teatro. Ang mga aktor, ang mga naninirahan dito, ay naghahanda upang gumanap ng kanilang bahagi sa huling dakilang dula. Ang Diyos ay nawawala sa paningin. Sa malawak na karamihan ng sangkatauhan ay walang pagkakaisa, maliban kung ang mga tao ay nagbubuklod upang isakatuparan ang kanilang mga makasariling layunin. Nakamasid ang Diyos. Ang Kaniyang mga layunin hinggil sa Kaniyang mga mapanghimagsik na nasasakupan ay matutupad. Ang sanlibutan ay hindi ipinagkaloob sa mga kamay ng mga tao, bagaman pinahihintulutan ng Diyos na ang mga elemento ng kalituhan at kaguluhan ay maghari sa loob ng isang panahon. May isang kapangyarihang mula sa kailaliman na kumikilos upang isakatuparan ang mga huling dakilang tagpo sa dula,—si Satanas na dumarating bilang si Cristo, at gumagawa sa lahat ng pandaraya ng kalikuan sa mga nagbubuklod-buklod sa mga lihim na kapisanan. Ang mga nagpapadala sa pagnanasa sa pagbubuklod-buklod ay isinasakatuparan ang mga panukala ng kaaway. Ang sanhi ay susundan ng epekto.

"Ang pagsalangsang ay halos umabot na sa hangganan nito. Kalituhan ang pumupuno sa sanlibutan, at isang matinding sindak ay malapit nang dumating sa mga tao. Napakalapit na ang wakas. Tayong nakaaalam ng katotohanan ay dapat na naghahanda para sa kung ano ang malapit nang bumugso sa sanlibutan bilang isang lubhang nakagugulat na sorpresa." *Review and Herald*, Setyembre 10, 1903.

Ang Panium at Actium ay kumakatawan sa Ikatlong Digmaang Pandaigdig. Sa digmaang iyon magkakaroon ng mga sobrenatural na pagpapakita gaya ng kinakatawan ng Griyegong

diyos-kambing na si Pan. Ang digmaang iyon ay iuugnay sa pagpapatupad ng batas sa Linggo bilang isang "act." At ang digmaang iyon ay tinutukoy bilang "ang mga huling tagpo sa dakilang dula", sapagkat ito ay hindi lamang ang ligal na akto ng pagpapatupad ng batas sa Linggo, kundi ito rin ang kasukdulan ng drama ng ebanghelyo sa nagtatapos na mga oras ng probasyon ng sangkatauhan. Bago pa ang labanan kung saan ang Panium at Actium ay propetikong nagsasanib, sa talatang labing-anim ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel, maitatatag na ang hukbo ng Diyos sa mga huling araw, at ang kanilang watawat, na isang ensign, ay itataas. Ang pangunahing kahulugan ng "ensign" ay ang watawat ng isang hukbo.

Ang Act at Pan ay tumutukoy sa Actium at Panium, at ang Kahanga-hangang Lingguwista ang namahala sa heograpiya, sa mga pangalan, at sa kasaysayan ng dalawang labanan, sapagkat ito ang kasaysayan na kaagad na nauuna sa nalalapit na batas ng Linggo. Naganap ang Labanan sa Panium noong 200 BK, at itinutukoy ng talatang labing-anim ang pagsakop ng Roma sa Jerusalem noong 63 BK.

Sa loob ng kasaysayan ng mga huling araw na kinakatawan ng panahong mula 200 BK hanggang 63 BK, maisasakatuparan ang pagbuo ng larawan ng hayop sa Estados Unidos, gaya ng kinakatawan ng kasaysayan mula 161 BK hanggang 158 BK. Bago ang panahong kung kailan magaganap ang mga panghuling kilusan ng pagtatayo ng larawan ng hayop sa Estados Unidos, magkakaroon ng isang pangyayari na kinakatawan ng paghihimagsik sa Modein noong 167 BK. Ang naturang paghihimagsik, na ang tipo ay ang paghihimagsik laban sa sapolitang relihiyon ng Gresya, ay maghahatid sa isang panandang-daan na kinakatawan ng muling pagtatalaga ng templo noong 164 BK.

Ang 164 BK ay inaalala ng Judaismo dahil sa himalang ang banal na langis na sapat para sa isang araw ay tumagal nang walong araw. Kaya, ang 164 BK, na nauuna sa 161 BK, ay tumutukoy sa isang makasatanas na himala na naisakatuparan para sa tumalikod na bayan ng Diyos. Ang himala ay inilalarawan bilang isang araw na nagbubunga ng walong araw, at ang langis ng unang araw na iyon ang siyang nagbigay-tustos sa buong walong araw. Ang himala ay ipinangyari sa isang bahaging kabilang sa pito, at ang palatandaang ito ay itinakda sa mismong kasaysayan kung saan ang hiwaga ng ikawalo na mula sa pito ay isinasakatuparan sa kapwa ang tumalikod na sungay na Republikano at ang tumalikod na sungay na Protestante.

Ang pagpapamalas ng mga satanikong himala bago ang nalalapit na batas sa Linggo ay inuugnay sa Griyegong diyos na si Pan. Kapag pinasimulan at naipanalo ni Trump, kasama ng tumalikod na Protestantismo, ang Labanan sa Panium, mabubuksan na ang "kahon ni Pandora," at wala nang magiging lunas sa mga suliraning pakakawalan noon sa sangkatauhan, sapagkat: "malapit nang dumating sa mga tao ang isang matinding sindak. Ang wakas ay lubhang malapit na. Tayo na nakaalam ng katotohanan ay nararapat na maghanda para sa malapit nang dumating sa sanlibutan na gaya ng isang lubhang nakagugulat na sorpresa."

Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay yaong mga tinatakan ng nagpapabanal na kapangyarihan ng Salita ng Diyos na ipinagkaloob sa pamamagitan ng pagbubukas ng mga tatak ng Pahayag ni Jesucristo. Ang Pahayag na iyon ay naglalaman ng ilang tiyak na linya ng

katotohanan, at nagbibigay ito ng pinabanal na pagtuturo tungkol sa kung sino si Jesus. Bilang ang Salita ng Diyos, Siya ang Kamangha-manghang Dalubwika na may lubos na kapamahalaan sa lahat ng wikang pantao, yamang sa pamamagitan ng Kanyang kapangyarihan ay pinasibol Niya ang sari-saring wika noong ibinuhos Niya ang kalituhan sa tore ng Babel. Siya ang Kamangha-manghang Tagabilang na nagkubli ng mga lihim sa pamamagitan ng mga bilang na inilatag sa Kanyang Salita, at sa loob ng Kanyang buong sangnilikha. Siya ang tagapamahala ng kasaysayan, sapagkat ang history ay “His”-story. Nilikha Niya ang lupa at pinamahalaan Niya ang anyong heograpikal ng planetang Daigdig pagkatapos ng Baha, at samakatuwid ay pinamahalaan Niya rin ang iba’t ibang propetikong heograpiya na bumubuo sa mga “katotohanan” na nasusumpungan sa Kanyang Salita. Ang isang daan at apatnapu’t apat na libo ay kumakatawan, bukod sa iba pa, sa mga nagpapakita ng pananampalatayang Siya ang lumikha ng lahat ng bagay.

Nang pasimula ay ang Salita, at ang Salita ay sumasa Diyos, at ang Salita ay Diyos. Ito rin nang pasimula’y sumasa Diyos. Ang lahat ng mga bagay ay ginawa sa pamamagitan niya; at alin man sa lahat ng ginawa ay hindi ginawa kung wala siya. Juan 1:1-3.

Ang kuwento ng kahon ni Pandora ay isang mito mula sa sinaunang mitolohiyang Griyego. Pangunahing isinasalaysay ito sa “Works and Days” ng makatang Griyego na si Hesiod at sa iba’t iba pang klasikal na sanggunian. Malinaw na ito ay isang parapraxis ng karanasan ni Eba sa Hardin ng Eden. Ang pangalang “Pandora” ay nagmula sa sinaunang mitolohiyang Griyego. Ito ay hinango mula sa mga salitang Griyego na “pan,” na ang kahulugan ay “lahat,” at “dora,” na ang kahulugan ay “mga kaloob.” Ang “Pandora” ay nangangahulugang “ganap na pinagkalooban.” Si Eba ang sagisag ng Simbahan, at ang lahat ng kaloob ay masusumpungan sa loob ng Simbahan ng Diyos.

Sa mitolohiyang Griyego, si Pandora ang unang babaeng mortal na nilikha ng mga diyos. Ayon sa mito, siya ay hinubog ni Hephaestus sa utos ni Zeus, ang hari ng mga diyos, bilang bahagi ng isang plano upang parusahan ang sangkatauhan. Bawat isa sa mga diyos ay naghandog kay Pandora ng mga kaloob, kabilang ang kagandahan, tikas, katalinuhan, at alindog. Ibinigay ni Zeus sa kaniya ang isang banga (sa mga kalaunang pagsasalaysay, ito’y naging isang kahon) at inutusan siyang huwag na huwag itong bubuksan sa anumang pagkakataon. Sinabihan si Eva na maaari niyang kainin ang bunga ng bawat punong-kahoy maliban sa "punong-kahoy sa gitna ng Hardin."

Si Pandora, na nadaig ng pag-usisa, sa bandang huli ay sumuko sa tukso at binuksan ang sisidlan. Pagkabukas niya nito, ang lahat ng mga kasamaan, mga pasakit, at mga karamdaman na dating nakapiit sa loob ay kumawala sa daigdig, na naghasik ng pagdurusa at kapighatian sa sangkatauhan. Gayunman, may isang bagay na nanatili sa sisidlan: pag-asa. Sa ilang bersiyon ng mito, agad niya itong muling isinara, at napigil ang pag-asa na makawala, samantalang sa iba, lumabas din ang pag-asa, na nagkaloob sa sangkatauhan ng munting sinag ng optimismo at katatagan sa harap ng mga pagsubok.

Ang Labanan sa Panium at ang Labanan sa Actium ay nagtatagpo sa nalalapit na batas sa Linggo, at ang nalalapit na batas sa Linggo ay sinagisagan ng pagsubok sa Halamanan ng Eden. Sa Halamanan, ang pagsubok ay para lamang kina Adan at Eba, ngunit sa mga huling araw ang

pagsubok ay kailangang harapin ang buong sangkatauhan sa buong sanlibutan. Ang unang pagsubok ng paniniwala o di-paniniwala sa salita ng Diyos sa Halamanan ay naging tipo ng huling pagsubok ng batas sa Linggo. Nabigo si Eba sa unang pagsubok na iyon at binuksan niya ang mga pintuang-baha ng dalamhati sa sangkatauhan, gaya ng kinakatawan sa mito ni Pandora.

Kapag nagsanib ang Labanan sa Panium at ang Labanan sa Actium, ang pagsubok na kinakatawan sa Hardin ng Eden ay magbubukas sa buong sangkatauhan. Ang pag-asa na sa panahong iyon ay ipagkakaloob sa sanlibutan ay ang estandarteng itinataas upang makita ng buong sanlibutan (panorama).

Kayong lahat na mga naninirahan sa sanlibutan, at mga tumatahan sa lupa, masdan ninyo, kapag itinaas niya ang watawat sa mga bundok; at kapag humihip siya ng pakakak, dinggin ninyo. Isaias 18:3.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Ang sanlibutan ay isang teatro; ang mga aktor nito—ang mga naninirahan dito—ay naghahanda upang gumanap ng kani-kaniyang bahagi sa huling dakilang dula. Sa malawak na masa ng sangkatauhan, walang pagkakaisa, maliban kung ang mga tao ay nagbubuklod upang isakatuparan ang kanilang makasariling layunin. Ang Diyos ay nagmamasid. Ang Kaniyang mga layon ukol sa Kaniyang mga mapaghimagsik na nasasakupan ay matutupad. Ang sanlibutan ay hindi ibinigay sa mga kamay ng mga tao, bagaman ipinahihintulot ng Diyos na manaig sa loob ng isang panahon ang mga elemento ng kalituhan at kaguluhan. Isang kapangyarihang mula sa ibaba ang kumikilos upang idulot ang mga huling dakilang tagpo sa dula—si Satanas na dumarating bilang si Cristo, at gumagawa, taglay ang lahat ng daya ng kalikuan, sa mga nagbibigkis ng kanilang sarili sa mga lihim na kapisanan. Yaong mga nagpapasakop sa pagnanasa sa pagbubuklod ay isinasakatuparan ang mga panukala ng kaaway. Ang sanhi ay susundan ng bunga.

Kailanma’y hindi nagkaroon ng higit na bigat ang mensaheng ito kaysa sa taglay nito ngayon. Lalong higit na binabalewala ng sanlibutan ang mga pag-aangkin ng Diyos. Ang mga tao ay naging mapangahas sa pagsalangsang. Ang kasamaan ng mga naninirahan sa sanlibutan ay halos napuno na ang takal ng kanilang kalikuan. Ang mundong ito ay halos umabot na sa puntong ipahihintulot ng Diyos sa mamumuxsa na isagawa ang kanyang kalooban dito. Ang pagpapalit ng mga batas ng tao sa Kautusan ng Diyos—ang pagdadakila, sa pamamagitan lamang ng awtoridad na pantao, sa Linggo bilang kapalit ng Sabat ng Bibliya—ay ang huling yugto sa dula. Kapag ang pagpapalit na ito ay naging pangkalahatan, ihahayag ng Diyos ang Kanyang sarili. Babangon Siya sa Kanyang Kamahalan upang yanigin nang kakilakilabot ang lupa. Lalabas Siya mula sa Kanyang dako upang parusahan ang mga naninirahan sa sanlibutan dahil sa kanilang kalikuan, at ilalantad ng lupa ang kanyang dugo, at hindi na niya tatakpan ang kanyang mga napatay.

Nakatindig tayo sa bungad ng krisis ng mga kapanahunan. Sunud-sunod at mabilis na darating ang mga hatol ng Diyos—apoy, at baha, at lindol, kasama ang digmaan at pagdanak ng dugo. Sa panahong ito, hindi tayo dapat magulat sa mga pangyayaring dakila at mapagpasya; sapagkat ang anghel ng awa ay hindi na maaaring manatili nang matagal pa upang ipagsilong

ang mga hindi nagsisisi.

Ang krisis ay palihim na unti-unting dumarating sa atin. Ang araw ay sumisinag sa kalangitan, tinatahak ang karaniwan nitong pag-ikot, at ang kalangitan ay patuloy na nagpapahayag ng kaluwalhatian ng Diyos. Ang mga tao'y patuloy na kumakain at umiinom, nagtanim at nagtatayo, nag-aasawa at ipinagkakasal. Ang mga mangangalakal ay patuloy na bumibili at nagbibili. Ang mga tao'y nagsisiksikan, nag-aagawan para sa pinakamataas na kalagayan. Ang mga mahilig sa kalayawan ay patuloy na dumadagsa sa mga teatro, mga karerahan ng kabayo, at mga impiyernong sugalan. Ang sukdulang kasabikan ang namamayani, gayunman, mabilis nang nagwawakas ang panahon ng palugit, at ang bawat usapin ay malapit nang pasiyahan sa walang hanggan. Nakikita ni Satanas na maikli na ang kanyang panahon. Kanyang pinagkilos ang lahat ng kanyang mga kasangkapan, upang ang mga tao'y madaya, malinlang, maabala, at mabighani, hanggang sa matapos ang panahon ng palugit, at ang pinto ng awa ay tuluyang maisara magpakailanman.

Ang pagsalangsang ay halos umabot na sa sukdulan nito. Ang kalituhan ay pumupuno sa sanlibutan, at isang matinding pangingilabot ay malapit nang dumating sa sangkatauhan. Lubhang malapit na ang wakas. Tayo na nakaaalam ng katotohanan ay dapat nang naghahanda para sa bagay na malapit nang bumugso sa sanlibutan bilang isang lubhang kagulat-gulat na pagbulaga.

Sa panahong ito ng naghaharing kasamaan, maaari nating matanto na nalalapit na ang huling dakilang krisis. Kapag ang pagsalansang sa kautusan ng Diyos ay halos pangkalahatan, kapag ang Kaniyang bayan ay inaapi at pinahihirapan ng kanilang kapwa-tao, ang Panginoon ay mamamagitan.

Tayo ay nakatayo sa bungad ng mga dakila at mataimtim na pangyayari. Natutupad ang mga propesiya. Isang kakaibang kasaysayan, hitik sa mga kaganapan, ay itinatala sa mga aklat ng langit. Ang lahat sa ating sanlibutan ay nasa kaguluhan. May mga digmaan, at mga alingawngaw ng digmaan. Nagagalit ang mga bansa, at dumating na ang panahon ng mga patay, upang sila'y hatulan. Ang mga pangyayari ay nagbabago upang ihatid ang araw ng Diyos na lubhang nagmamadaling sumapit. Waring isang saglit na panahon na lamang ang nalalabi. Ngunit habang nagsisitindig na ang bansa laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian, wala pa ngayong pangkalahatang labanan. Sa ngayon ay pinipigil pa ang apat na hangin hanggang sa matatakan sa kanilang mga noo ang mga lingkod ng Diyos. Kung magkagayo'y titipunin ng mga kapangyarihan sa lupa ang kanilang mga hukbo para sa huling dakilang labanan. Christian Service, 50, 51.